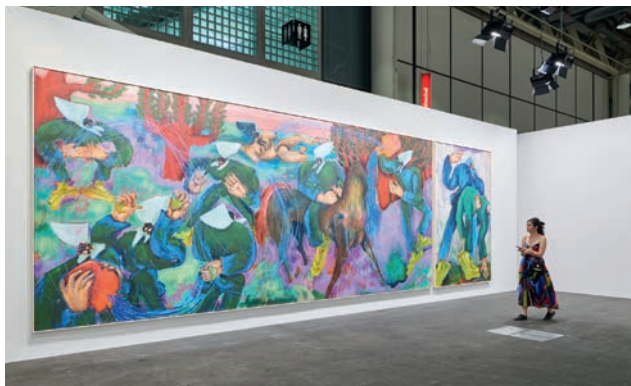

@lucie_drdoва

#artblok

Lucie Drdové

1

2

3

4

PULZUJÍCÍ ENERGIE

Přemýšlím nad jmény, která mě v posledním období zaujala natolik, že jsem je osobně vyhledala, a na mysl mi opakovaně připadnou čtyři výrazné ženy. Poslední setkání bylo nejintenzivnější – dostala jsem čistě jen souřadnice doprostřed toskánské krajiny. V bývalých stájích hospodářské usedlosti vládla neuvěřitelná energie jedné krásné Italky. Mladá žena opanovala nejen reálný prostor, ale i ten můj, mentální. **Giulia Cenci** (* 1988) patří k předním jménům světové scény, a to nejen díky své účasti na loňském benátském bienále. Až hrůzně působící instalace z odlitých fragmentů zvířecích a lidských těl skládá do jedinečných kombinací s prvky hybridizace a pokřivení (4). Prvotní dojem z industriálních materiálů je však hlubokou interpretací vztahu živé a neživé přírody a světa technologií.

Další ženy jsem objevila prostřednictvím nedávných a nadcházejících veletrhů. Berlínská malířka **Conny Maier** (* neuvedeno) žije v odlehle surfařské vesnici v Portugalsku. Její nadživotní diptych dominoval letošní sekci

Unlimited na Art Basel (1). Plátna s názvem *The Source* odkazují jak k doslovnému vodnímu prameni, tak přeneseně k počátku generativní síly. Maier vytváří „historie“ reflektující dílčí rodinné příběhy východní Evropy a zároveň se výrazně dotýká témat lidské přirozenosti, ekologie, stejně jako otázek moci a kontroly. Skrze expresivní barevné tóny, dvojznačné scény s rozměrnými figurami v dynamických vírech, unikátní citlivost pro práci se štětcem je divák konfrontován s extenzivní vibrující energií.

Abstraktní plátna **Mary Ramsden** (* 1984) korespondují s charakterem krajiny severovýchodní Anglie. Britská umělkyně používá příměr o „přemýšlení ruky“, kdy se snaží přeložit jazyk do obrazu (3). Prostřednictvím představy sebe jako čtenáře literárního díla souběžně vnáší svou vlastní historii a zkušenost. Barevná paleta akcentující intenzivně bohaté žluté, jemně tělové tóny společně s akvamarínovou a mořskou zelení je součástí oné zkušenosti. Formální tvarosloví lehké rigidnosti a pravých úhlů je spíše intuitivní. Důležité je však tempo mal-

by. Ramsden se inspiruje konkrétními představiteli francouzského malířství pozdního 19. století, kteří kladli důraz na proces dívání se při vzniku díla.

Korejská umělkyně **Woo Hannah** (* 1988) působí křehce. V jejích instalacích se propojují inspirace osobních a sdílených zkušeností absence, touhy a přijetí rozdílností ve vztahu k tělu. Série látkových objektů *Milk and Honey* (2), které svou podobou vychází z tvaru ženských ňader, referují nejen o přirozenosti ženskosti, ale primárně o životním cyklu. Rokokové vrstvení záhybů draperie odkazuje k vráskám lidské kůže a tematizuje stárnutí. Woo tak mluví o předsudku současné společnosti, kdy poukazuje na kontrast mezi formálně lesklým materiálem a metaforou stárí. Odvěké „lidské hledání krásy“ se stalo námětem i pro nové dílo, které bylo oceněno pro nadcházející edici veletrhu Frieze v Soulu na počátku září. ■

Autorka je historička umění a galeristka, www.drdovalgalerie.com